

РЕШЕНИЕ

№ 153

гр.Перник, 12 октомври, 2010 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на тринадесети септември две хиляди и десета година в състав:

СЪДИЯ:СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При участието на секретар: Т.М.

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 239 по описа за 2010 г. и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството пред административен съд Перник е във връзка с отменено съдебно решение на съда, постановено по адм. дело 223/09 г. от Върховен административен съд - Второ отделение. В отменителното решение на касационния състав са дадени указания, които следва да се изпълнят, с оглед осъществяван съдебен контрол по повод жалба срещу акт на ДНСК София.

Е.И.К. *** оспорва заповед № РД-14-20/17.III.2009 г. на зам. началника на ДНСК - София, с която е разпоредено да бъде премахнат незаконен строеж "разширяване на тераса на ап. 3, бл. 6, ул. "Искър", гр. Перник". Жалбоподателят, чрез упълномощен процесуален представител, изразява становище, че заповедта е незаконосъобразна. Иска се отмяна на оспорваната заповед и присъждане на разноски. Подробни съображения, какво налага отмяната на оспорваната заповед са развити в жалбата и по същество при устните състезания.

Ответникът по жалбата - ДНСК - София, чрез упълномощен процесуален представител оспорва основателността на жалбата, като счита че същата следва да бъде отхвърлена и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд Перник, след като прецени условията за допустимост на оспорването, доводите на страните по съществото на спора, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, съобразно критериите по чл. 146 от АПК, приема следното:

Жалбата изхожда от легитимирана и имаща правен интерес страна и е подадена в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Безспорно е, че жалбоподателят е собственик на недвижим имот - апартамент № 3.находящ се в жилищна сграда в гр. Перник на ул. "Искър" № 6, съгласно приложените нот. актове №35 т. I, н.д. 76/89 и № 7, т. XVI, н.д. 4027/97 г. на нотариус при РС Перник.

Видно от приложения към административната преписка констативни актове №№ П-115-1/16.II.2009 и П-115-2/16.11.2009, придружени с констативни протоколи от 24.11.2009 г. след извършена проверка от работна група при

РДНСК Перник е установено, че жалбоподателят е изградил стоманобетонна конструкция - продължение на съществуваща плоча на прилежаща към апартамента тераса с изглед към улиците "Искър" и "Вардар" в гр. Перник. Това обстоятелство не се оспорва от страните, в частност жалбоподателя. При изготвяне на констативните протоколи на място е присъствала и жалбоподателката К., на която са връчени преписи от тези протоколи с констатациите на проверяващите.

На място е установено разширяване на терасата, като съществуващата площ се разширява с конструкция 4 м. x 0,5 м., Т" образно от южната фасада на сградата. Като допълнителен елемент към тази конструкция е и изграден по продължение на терасата парапет. Трансформираната тераса е ситуирана върху декоративни метални колони, което не се оспорва, за разлика от констатациите на работната група, че конструкцията била укрепена върху 3 броя стоманобетонни колони.

Във връзка с указанията на ВАС, дадени в отменително решение 5369, постановено по адм. д. 15623/09 г. съдът намери, че с оглед изпълнение на тези указания следва да се изслуша заключението на СТЕ, със задачи, относими към това - дали при преустройството по размери и площ на съществуващата тераса са извършвани дейности, даващи основание да се приеме, дали оспорваната заповед е правилна или не, т.е. съдът да прецени дали подобно преустройство е строеж по смисъла на законовите разпоредби.

Заключението на вещото лице не се спори от страните и съдът го приема изцяло. При изпълнение на задачата вещото лице е констатирало, че върху съществуващата тераса е отлята плоча с размери, съвпадащи с тези констатирани от контролните органи. Плочата е с дебелина 10 см. По контура на плочата е изграден парапет от тухли тип "Итонг" с височина 1,00 метър. Фасадно, към улица "Искър" се установява изграждане на стоманобетонна колонка с размери 12/12 см. Монтирани са два броя колони от стоманени тръби - замонолитени в долния край към площадката на магазина, а в горния върху тях ляга част от изградената плоча - югозападно към улица "Вардар". На вещото лице се постави задача да установи дали за изградената плоча с парапетите към нея е изпълнено конструктивно свързване към сградата. Завършеността и облицоването на плочата с теракотни плочи не е позволило да се установи има ли конструктивна свързаност към сградата. Излизането на плочата с 50 см извън контура на жилищната сграда е към улица "Вардар" и се подpira на тръбните колони, които според вещото лице поемат част от носимостта и натовареността на плочата.

За извършеното преустройство по размери на съществуващата тераса както на контролните органи, така и на вещото лице не представени строителни книжа във връзка с извършените физически действия по увеличаване площта на терасата и изнасянето ѝ с 50 см в южна/югозападна посока. За извършеното преустройство на името на който и да било член от домакинството на жалбоподателя не са изготвени ексекутиви, съгласувани за изпълнение от компетентни органи при общинската администрация.

В хода на производството пред административния орган, жалбоподателят е представил протокол от 25.УП.2008 г. на общо събрание на собствениците на имоти в сградата на бл. 6, улица "Искър" в гр. Перник, което макар и без пряко отношение към оспорвания административен акт има косвено доказателствено значение за това, че жалбоподателя е поел задължение да "ремонтира и укрепи терасата от към ул. "Вардар" чрез изграждане на козирка".

От изложеното за съда са наложени извода, че развитата теза от представляващия жалбоподателя, в настоящото производство за "ремонт" на съществуваща тераса е неоснователна и не намира опора в процеса на оборване констатациите на административния орган. Безспорно е наличие на строителна конструкция плоча, конструктивно свързана, чрез отливане върху съществуваща тераса, като по този начин на първо място се увеличава площта на прилежащата към апартамента тераса с 2 кв. метра, а на следващо - изграждане на нов парапет в "Г" образна форма по контура на новата плоча. Наличието на подобна конструкция, за която липсват каквито и да било архитектурни и конструктивни планове налага извода, че правилно е прието извършено нарушение на разпоредбата на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ. Съдът приема, че е налице реконструкция по смисъла на § 5 т. 38, предложение "предпоследно" от ДР ЗУТ, която представлява строеж в смисъла на цитираната разпоредба. Не намира опора в доказателствата по делото, че жалбоподателят извършил текущ ремонт, тъй като изграждането на нова стоманобетонна конструкция, ведно с парапета към нея не е било необходимо за подобряване или поддържането на изправността на сградата, нито пък за укрепване и обезопасяване на съществуваща тераса. Наличието на стоманобетонна конструкция, без да е налице конструктивен проект за изграждането ѝ не е гаранция за безопасността на реконструираната тераса, с увеличена площ, в сравнение със съществуващата. Наличието на строеж, за което според настоящият състав са налице безспорни данни, изисква спазването на предходни процедури и съгласуване на проектите за реконструкция - "изграждане разширение към съществуващата тераса". В чл. 151 от ЗУТ са посочени изчерпателно случаите, при които не се изисква разрешение за строеж, а видно от доказателствата по делото, наличието на извършен от жалбоподателя строеж е изключено от тези хипотези.

Налага се правния извод, че при наличие на "строеж", каквито всъщност са извършваните строително монтажни дейности от страна на жалбоподателя е било необходимо да се изпълни процедурата по чл. 148 от ЗУТ.

Нарушаването на тази процедура, по закон, води до извода, че е налице незаконен строеж, подлежащ на премахване. Подобно преустройство на съществуваща тераса с увеличаване на площта ѝ и иззиждане на нов парапет не съответства и на квартално силуетния план /фасадното оформяне/ на жилищната сграда, което налага одобряване на проект за такова преустройство, както и съгласие на собствениците на имоти в жилищната сграда. Това се потвърждава и от приложение № 1 към заключението на нещото лице, прието в настоящото производство.

Съдът приема, че са неоснователни оплакванията за незаконосъобразност на атакуваната заповед. Без значение е дали има изградени стоманобетонни колони или метални, каквото разминаване се констатира по констативните актове и заключението на нещото лице. Нещо повече, не е изключена възможността към м. февруари 2009 г., когато са направени тези констатации да е имало изляти колони, които в по късен момент да са премахнати, при наличието на данни, че на жалбоподателят е било разпоредено спиране на строеж на тази тераса през 2008 г. /заповед № 2622/ЗО.ХН.08 г. на Кмета на община Перник/. Жалбоподателят не проведе доказване, за това, че е бил належащ текущия ремонт на терасата, за да защити тезата, че незаконосъобразно са посочени в оспорваната заповед разпоредбите на чл. 137, ал. 3 и чл. 185, ал. 2 от ЗУТ - двете разпоредби се отнасят до "строеж", какъвто безспорно е налице. Констатациите на

административния орган в тази връзка са правилни, което опровергава развиваните оплаквания за неправилно прилагане на тези разпоредби в оспорваната заповед.

На последно място - не се оправдават оплакванията за нарушена процедура при съставянето на констативните актове и връчването на съобщения на жалбоподателя. В оспорваната заповед е посочено защо административния орган е приел наличието на незаконен строеж, има изчерпателно описание какво представлява стоманобетонната конструкция и с какво е изпълнена, като са посочени и законовите разпоредби които са нарушени от страна на жалбоподателя.

Оплакването на жалбоподателката, направено на стр. последна от жалбата, абзац първи, че има "грубо нарушаване на правото ми на защита", съдът намира за неоснователно. Не се констатира твърдяната липса на мотиви за издаването на оспорваната заповед, тъй като наличието на незаконен строеж е безспорно и подробно описано. Нещо повече, административния орган е посочил цялата хронология на извършването на строежа, като се е позовал и на акт на общинската администрация от 2006 г., с който ОБЕСУТ не е разгледал искане на заявител за изменение на югозападната фасада на блока, което искане към онзи момент не е било съобразено с изискванията на нормативната уредба за извършване на изменения на фасадната част. Администрацията е спазва процедурата за съобщаване на акта по реда на § 4 ал.1 изр. II от ДР на ЗУТ. Посочената разпоредба допуска отсъстващите лица да бъдат уведомени чрез залепване на съобщение върху жилището или недвижимия имот, за който се отнасят устройствения план, инвестиционният проект, оценката, искането, отговорът, възражението, заповедта или другите книжа и чрез поставянето му на видно място в сградата на общината, района или кметството. Изпълнението на визираната процедура е надлежно удостоверено по делото, поради което оспорващата е имала възможност да упражни процесуалните си права в пълен обем и да посочи фактите и доказателствата, опровергаващи констатациите на административния орган.

По изложените съображения, съдът намира, оспорваната заповед за законосъобразна. Не са налице основанията за отмяна по чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено. Административният акт е издаден от орган, притежаващ материална и териториална компетентност въз основа на валидно упълномощаване на основание чл. 225, ал. 1 от ЗУТ със Заповед № РД-13-070/06.03.2007 г. на началника на ДНСК, да постановява премахване на незаконни строежи или части от тях и отговаря на изискванията по чл. 59 от АПК. Издадене при спазване на нормативно регламентирани процесуални правила при провеждане на административното производство по чл. 225 от ЗУТ. Безспорно е установен строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, изграден без изискуемите строителни книжа, който съгласно разпоредбите на ЗУТ се явява незаконен, не подлежи на узаконяване и следва да бъде премахнат по реда на чл. 225 от ЗУТ. В подкрепа на изводите на настоящия състав е и съдебната практика по аналогичен казус - Виж Решение № 950 от 04.11.2008г. на АдмС-София - град по адм. д. № 4152/2008г. II о., 30 състав, потвърдено от ВАС по адм. д. № 378/09г., П-ро отделение.

Предвид изхода на делото на ДНСК -София се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 4 от АПК в размер на 150 лева, определени по чл. 8 и чл. 7, ал. 1 т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, обн. ДВ, бр. 64 от 23.07.2004 г, изм. и доп., бр. 2 от 9.01.2009 г. доп., бр. 43 от 8.06.2010 г.

Мотивиран така и на основание чл. 172 ал.2, предложение второ от АПК
Административен съд Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е.И.К.,*** против заповед № РД-14-20/17.ІІІ.2009 г. на зам, началника на ДНСК-София.

Осъжда Е.И.К.,*** да заплати на ДНСК София, бул. "Христо Ботев" № 47 сумата 150 лева деловодни разноси.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

Препис да се изпрати на страните.

Съдия: /п/